

РЕШЕНИЕ

№ 2152

гр. София, 31.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 07.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4035** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 219 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба, допълнително уточнена, от Р. И. С. срещу мълчалив отказ на главния архитект на Столична община по заявление вх.№САГ21-ГР00-124/20.01.2021г., и срещу последвал изричен такъв, обективиран в Заповед № РА50-160/19.03.2021 г., издадена от главен архитект на СО, с които е отказано да се разреши изработването на проект за изменение на плана за улична регулация от о.т.16б до о.т.13, предвиждане на нова улична регулация от о.т.46в-о.т.16д /нова/ и от о.т. 16д /нова/ до о.т.16б и създаване на нов УПИ I-266, кв.187а, м.“К. вада“ и м.“Ю. парк“ IV част, район „Т.“-Столична община, по реда на чл.134, ал.2 във вр. с чл.208 ЗУТ. Сочи се, че за квартала има влязъл в сила ПУП, съгласно който част от имота е следвало да бъде отчуждена, но в предвидения по чл.208, ал.1 ЗУТ десет годишен срок такава процедура не е започнала. Твърди се, че собствениците на имота са поискали със заявление вх.№САГ21-ГР00-124/20.01.2021г. да им бъде разрешено да изработят проект на ПУП за ИПР, но в срока по чл.135, ал.3 ЗУТ, компетентния орган не се е произнесъл по него. Иска се отмяна на оспорения отказ, като преписката се върне на административния орган със задължителни указания. Претендират се направените по делото съдебни разноски.

Жалба срещу Заповед № РА50-160/19.03.2021г., издадена от главния архитект на СО, е постъпила и от [фирма]. Твърдението в нея е, че предвиждането на

действащия ПУП за имота не е приложено повече от 10 години; заповедта е издадена след изтичане на срока по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ; с предвиденото по план изменение на уличната регулация се засягат множество имоти по продължението на [улица], като им се ограничава възможността за инвестиционни намерения; оспорваната заповед е немотивирана, а посоченото фактическо основание – изменение на действащ план за улична регулация, утвърден с решение № 45 на СОС по протокол 24/30.03.2001 г е отпаднало, тъй като са минали повече от 20 години от приемането му и при условието на чл. 208, ал. 1 от ЗУТ този план не може да се прилага. В жалбата се развива оплакване за противоречие с целта на закона, тъй като прилагането на ПУР е икономически неизгодно и нецелесъобразно. Искането е за отмяна на оспорваната заповед. Претендират се и направените по делото разноси.

В съд.з. от жалбоподателите, лично и като представител на [фирма], се явява Р. И. С.; за двамата жалбоподатели се явява и адв.П.И.. Поддържа се жалбата.

Ответникът по оспорването – гл. архитект на СО, чрез юриск.П., оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на платения от жалбоподателите адвокатски хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбите основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбите са процесуално допустими – подадени са в срок от страни в административното производство, със засегнати права и интереси.

Безспорно е по делото и видно от представените нотариални актове и скица от СГКК, че жалбоподателите Р. И. С. и [фирма], заедно с Н. М. И., са собственици на поземлен имот с идентификатор №68134.1007.266, с адрес: [населено място], Столична община, район „Т.“, [улица], с площ 1490кв.м., с трайно предназначение: ниско застрояване – до 10м., м.“Ю. парк“-„К. вада“.

Със заявление вх.№САГ21-ГР00-124/20.01.2021г. от собствениците на имота Н. С., Р. И. С. и [фирма], е поискано издаване на разрешение за изработване на проект за изменение на плана за улична регулация, тъй като отчуждаването на частта от имота, предвиден за улица, не е осъществено в десет годишен срок. Към предложението е приложена и графична част за начина по който се предлага да се промени ПУР, като се възстанови целостта на имота преди влизане в сила на действащата регулация.

Със Заповед №РА50-160/29.03.2021, главен архитект на СО, като оправомощен орган по приложената заповед СОА17-РД09-622/2017 г. на кмет на СО, е отхвърлено искането да се разреши да се изработи проект за изменение на плана за улична регулация /ИПУР/. Изложените мотиви са, че искането е подадено само от собствениците на ПИ 68134.1007.266, но не и от останалите собственици на имоти по протежението на уличната регулация, чието изменение се иска. Излагат се съображения за неприложимостта на разпоредбата на чл. 208, ал. 1 от ЗУТ, като се сочи специалния срок по чл. 17, ал. 1, т. 1 от ЗУЗСО(отм.), в условията на § 23 от ПЗР ЗИДЗУЗСО. Доколкото отчуждителната процедура е започнала през 2020 г., правата по чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ имат само собствениците на имоти, по отношение на които такава процедура не е започнала. Сочи се, че по предвижданията на ОУП имотът попада в зона „Тти“, поради което искането противоречи на чл.103, ал.4 и

чл.104, ал.1 ЗУТ; както и че с исканото изменение се нарушава структурата на територията - хомогенния профил на улицата и обвързването ѝ с останалата улична мрежа на територията. Искането не е съобразено с предвиденото мероприятие за изграждане на общинска инфраструктура, включително довеждащ водопровод за няколко квартала. Заповедта е съобщена на жалбоподателите на 09.04.2021г.

С Решение №3852/14.06.2021г. по адм.д.№3628/2021г. по описа на АССГ, е отменена Заповед №СОА21-РД40-24/13.02.2021 г., издадена от кмета на Столична община, с която на основание чл.25, ал.2, вр.чл.21, ал.1 и чл.25, ал.1 от ЗОС от Р. И. С., Н. М. И. и [фирма] се отчуждава ПИ с проектен идентификатор 68134.1007.2671 /незастроен/, с площ 864 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.1007.266 по ККР, одобрени със Заповед със Заповед №РД-18-108/13.12.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК във връзка с реализация на обект: „Изграждане на [улица]в участъка на [улица]до [улица]-поетапно“, съгласно действащия улично-регулационен план на м.“К. вада“ и м.“Ю. парк“-I част, утвърден с Решение №45 по Протокол №24/30.03.2001 г. на СОС и Решение №147 по Протокол №40/18.07.2002 г. за поправка на ЯФГ на СОС и „Ю. парк“, одобрен със Заповед №209/30.06.1970 г. на председателя на ИК на СГНС, предвиждащ изграждане на обект публична общинска собственост, и се определя парично обезщетение. Делото е върнато като преписка на кмета Столична община с указание за прилагането на чл.54, ал.1, т.5 АПК, вр.чл.208, ал.2 ЗУТ, т.е. да се спре производството по отчуждаването до приключването с окончателен съдебен акт на производството по настоящото дело.

Съгласно заключението на вещото лице Т. А. по назначена съдебно-техническа експертиза, действащия регулационен план в частта за ПИ с идентификатор 68134.1007.266 по ККР е одобрен със Заповед №209/30.06.1970г. на председателя на ИК на СГНС и Заповед №РД-09-50-27/24.01.1997г. на гл.архитект на С., като северната част е отредена за парк, а южната – за [улица]. Трайното ползване на имота, което отразява неговото фактическо ползване, съгласно данните от КККР е за „ниско застрояване /до 10м./“. По ОУП на СО, имотът попада в зона „Зп“-зона за градски паркове и градини, с площ 330кв.м. от него, в Зона „Са1“-зона за спорт и атракции, предимно в градския район – с площ 15кв.м., и в Зона „Тти“- терени за транспортна инфраструктура с площ 1145кв.м. Вещото лице сочи, че мотивираното предложение предлага изменение на ПУП, с което да се запази трайното ползване /фактическото ползване/ на имот с идентификатор 68134.1007.266 и съществуващи улици, които не са предвидени с действащия ПУП. Според заключението по експертизата, [улица]представлява улица от първостепенната улична мрежа на [населено място] – II клас, определена с ОУП на СО.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт съгласно приложената заповед № СОА17-РД09-622 от 19.06.2017 г. на кмета на Столична община, в т. 1. 26 от която на главния архитект на СО е предоставено правомощието да нарежда служебно със заповед да се изработват проекти за изменение на действащ ПУП при наличие на някое от основанията по чл. 134, ал. 1 и 2 от ЗУТ съгласно чл. 135, ал. 5 от ЗУТ. Възлагането е валидно предвид разпоредбата на § 1, ал. 3 ДР на ЗУТ.

Заповедта е издадена и в предписаната от закона писмена форма и съдържа

необходимите реквизити - наименованието на органа, който я издава, фактически и правни основания за издаването ѝ, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на издалото я лице.

При издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Непроизнасянето по заявлението от 20.01.2021г. в предвидения от чл. 135, ал. 3 ЗУТ едномесечен срок не засяга валидността на изричния отказ в последващия акт на гл.архитект от 19.03.2021г., постановен преди влизане в сила на мълчаливия отказ. С оглед на характера на срока, изтичането му не прекратява правомощието да се издаде заповед за разрешаване или отказ да се изработи проект за изменение на плана. Фикцията на мълчаливия отказ (чл. 58, ал. 1 вр. чл. 21, ал. 1, предл. посл. АПК) е създадена в защита на правата на заинтересованите страни срещу бездействието на администрацията и нейна цел е преодоляването му. Произнасянето след срока не накърнява компетентността на органа, който поради правното си бездействие до този момент не е решил въпроса, поставен с искането до него. След като не е влязъл в сила изричен акт с индивидуализиращите го обективни и субективни предели, органът не е обвързан от административнопроизводствената пречка по смисъла на чл. 27, ал. 2, т. 1 АПК (косвено по аргумент за противното и от чл. 58, ал. 3 и чл. 172, ал. 3 АПК).

По съответствието на постановеният отказ с материалния закон, съдът приема следното:

В хипотезата на чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, влезли в сила ПУП могат да се изменят, освен на основание по ал. 1, и когато в съответния срок по чл. 208 ал. 1 от ЗУТ не е започнала процедура по отчуждаване. Неоснователни са твърденията на жалбоподател, че по отношение на имота е изтекъл срока за провеждане на отчуждителна процедура. Съгласно § 23 от ПЗР на ЗИДЗУЗСО сроковете по отменения чл.17 за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти – публична общинска собственост, на територията на Столичната община по отношение на подробни устройствени планове, влезли в сила до влизането в сила на Закона за устройството и застрояването на Столичната община, текат от влизането в сила на закона – 28 януари 2007 г. Съгласно чл. 17, ал. 1, т. 1 и 2 (отм.); от ЗУЗСО сроковете за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти - публична общинска или публична държавна собственост, на територията на Столичната община са, както следва: за обекти на техническата инфраструктура - за първостепенна улична мрежа - 15 години; за обекти на транспортната техническа инфраструктура – за второстепенна улична мрежа - 10 години. Съгласно § 23 от ПЗР на ЗУЗСО тези срокове текат от влизането в сила на закона – 28 януари 2007 г. В случая относно разширяването на трасето на [улица]те изтичат на 28.01.2022 г., а отчуждителната процедура е започнала през 2020г. и продължила през 2021 г. Предвид горното съдът приема, че основателно е отказано исканото издаване на разрешение за изработване на проект за изменение на ПУП.

В оспорената заповед са изложени и мотиви, които настоящия съд споделя като съобразени със законовите изисквания, за значимостта на пътната инфраструктура. В предварителната, на тази по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ, процедура по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ преценката е за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв е наличен. В случая искането не е съобразено с влязъл в сила ОУП, по който основната част от имота на жалбоподателите попада в зона „Тти“.

С оглед изложеното, жалбите на Р. С. и [фирма] срещу Заповед №РА50-160/29.03.2021г., издадена от главен архитект на СО, обективиращ отказ за издаване разрешение за изработване на проект за ИПУР относно [улица], м. „К. вада“ и м. „Ю. парк“ IV част, район Т. СО, като собственици на част от ПИ 68134.1007.266, са неоснователни и като такава следва да се отхвърлят.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК във вр. с чл.37 ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника ще следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Воден от горното, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбите на Р. И. С. и [фирма] срещу Заповед №РА50-160/29.03.2021г. на главен архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Р. И. С., ЕГН [ЕГН], и [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплатят солидарно на Столична община съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението пред ВАС.

СЪДИЯ: